Lietas arhīva Nr. CA-0193-24/12
ECLI:LV:ZAT:2024:1129.C73269023.10.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Aizkrauklē 2024. gada 29. novembrī

Zemgales apgabaltiesa

šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Inese Belicka,

tiesnese Svetlana Maršāne, tiesnese Inese Skudra,

ar tiesas sēdes sekretāri Inesi Boži,

piedaloties prasītājas pilnvarotajai pārstāvei zvērinātai advokātei Agnesei Eberšteinai, atbildētājas pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Kristapam Ābelim,

izmantojot Microsoft Team platformu, izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē civillietu /Organizācija A/ prasībā pret /Organizācija B/ par parāda piedziņu un /Organizācija B/ pretprasībā pret /Organizācija A/ par zaudējumu piedziņu sakarā ar /Organizācija B/ apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2024. gada 15. februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Sabiedrība ar ierobežotu atbildību (turpmāk /Organizācija A/ cēlusi tiesā prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk /Organizācija B/ par parāda piedziņu, kurā lūgusi piedzīt no atbildētājas prasītājas labā pamatparādu 7205,87 *euro* un līgumsodu 720,59 *euro*, samaksāto valsts nodevu un noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētājas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) 8 % gadā no piespriestās, bet neatmaksātās pamatparāda summas.

Prasības pieteikumā norādīts, ka saskaņā ar /Datums/ noslēgto pirkuma līgumu Nr. /numurs/ prasītāja piegādāja atbildētājai preces (ģeosintētiskos materiālus un caurules), par ko noformētas un abpusēji parakstītas pavadzīmes Nr. /numuri/. Atbildētāja nav pilnā apmērā veikusi apmaksu par precēm, parāds ir 7205,87 *euro*. Par maksājuma termiņa kavējumu aprēķināts līgumsods 720,59 *euro* par laika periodu no pēdējās pavadzīmes samaksas termiņa, t. i., no 2022. gada 20. jūlija līdz 2022. gada 29. decembrim.

[2] Atbildētāja /Organizācija B/ cēlusi pretprasību lietā, kurā lūgusi atzīt, ka daļu no prasītājas radītajiem zaudējumiem atbildētāja segusi ar ieturējumu 7205,87 *euro*; piedzīt no prasītājas zaudējumus 54 411,13 *euro*; atbrīvot atbildētāju no līgumsoda; piedzīt no prasītājas visus tiesvedības izdevumus, kas tiks precizēti tiesvedības laikā; noteikt atbildētājai tiesības saņemt no prasītājas par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) 8 % gadā no piespriestās, bet nesamaksātās summas; noraidīt prasību.

[2.1] Pretprasībā norādīts, ka nepastāv strīds, ka starp pusēm noslēgts pirkuma līgums par ģeosintētisko materiālu un caurteku iegādi, saskaņā ar kuru prasītāja piegādāja preces atbildētājai, kura tās iestrādāja objektā /Nosaukums A/. Preču piegādes brīdī nekas neliecināja, ka piegādātās preces ir nekvalitatīvas un neatbilst noteiktajām prasībām.

2022. gada 26. augustā /Organizācija J/, veicot objekta apsekošanu, konstatēja, ka apsekotajām būvēm novērojama deformācija (saplacināšanās), proti, gofrētās caurules ir nekvalitatīvas un nav piemērotas ekspluatācijai. Par minēto sastādīts ražošanas apspriedes protokols, kurā nolemts, ka deformētās būves (gofrētās caurules) nepieciešams nomainīt. 2022. gada 10. oktobrī atbildētāja uzsāka defektēto caurteku nomaiņu. Defektu labošanas darbi fiksēti būvdarbu žurnālā, būvniecības informācijas sistēmā, fiksējot arī jauno cauruļu piegādi.

2022. gada 11. novembrī konstatēts, ka atbildētāja veikusi defektēto caurteku nomaiņu un darbi izpildīti atbilstoši prasībām. Tomēr, apsekojot parējās objektā izbūvētās caurtekas, konstatēta izteikta gofrēto cauruļu deformācija (saplacināšanās) un pieņemts lēmums veikt atlikušo cauruļu nomaiņu objektā.

[2.2] 2023. gada 25. janvārī atbildētāja nodeva testēšanai objektā iepriekš iebūvēto gofrēto cauruļu paraugus, lai noskaidrotu to ekspluatācijas īpašības, pārliecinātos par būvmateriālu atbilstību norādītajām prasībām atbilstības deklarācijā.

2023. gada 15. februārī saņemti testēšanas rezultāti, ka gofrētās caurules neatbilst atbilstības deklarācijā norādītajām īpašībām, t. i., neatbilstība SN8 stiprības klasei, aploces elastīguma neatbilstība, iekšējā slāņa un biezuma neatbilstība minimālajām prasībām, izmantotās izejvielas neatbilstība deklarācijā norādītajam. Konstatētās neatbilstības ir tiešā veidā saistītas ar gofrēto cauruļu saplacināšanos, secīgi, tās ir nederīgas un neatbilstošas izstrādātā būvprojekta un /Organizācija J/ prasībām.

[2.3] Nekvalitatīvo un prasībām neatbilstošo gofrēto cauruļu dēļ atbildētājai bija jāveic objekta pārbūve, tā rezultātā radās papildu izmaksas 48 252 *euro*, kā arī aprēķināts līgumsods par termiņa kavējumu 13 093 *euro*, kas uzskatāmi par zaudējumiem. Ievērojot to, ka atbildētāja daļēji zaudējumus sedza no prasītājai izmaksājamās summas 7205,87 *euro*, tad nesegtā zaudējumu summa ir 54 411,13 *euro*. Tāpat uzskata, ka prasītājai nepienākas līgumsods, līdz ar to arī atbildētāja no līgumsoda pilnībā atbrīvojama.

[3] Ar Zemgales rajona tiesas 2024. gada 15. februāra spriedumu nospriests apmierināt /Organizācija A/ prasību pret /Organizācija B/ par parāda piedziņu; piedzīt no /Organizācija B/ /Organizācija A/ labā pamatparādu 7205,87 *euro*, līgumsodu 720,59 *euro*, tiesāšanās izdevumus; noraidīt pilnīgi /Organizācija B/ pretprasību pret /Organizācija A/ par zaudējumu piedziņu.

Spriedums pamatots ar šādiem argumentiem.

[3.1] Tiesa nodibinājusi, ka lietā nav strīda par turpmāk minētajiem apstākļiem.

/Datums/ starp pusēm noslēgts pirkuma līgums, saskaņā ar kuru prasītāja pārdeva atbildētājai ģeosintētiskos materiālus un caurtekas. Savukārt atbildētāja bija apņēmusies par šīm precēm veikt samaksu līgumā paredzētājā kārtībā un termiņā, kā arī veikt līgumsoda samaksu, ja apmaksa nav veikta noteiktajā termiņā.

Saskaņā ar minēto līgumu prasītāja piegādāja atbildētājai preci par kopējo summu 24 674,49 *euro*, saskaņā ar pavadzīmēm Nr. /numuri/ atbildētājai pārdotas un piegādātas PP caurtekas diametrs 500/6 SN8 ar mufu 407 m, PP caurtekas ar diametru 200/6 SN8 ar muftu 18 m un PP caurtekas ar diametru 800/6 SN8 ar mufu 76 m, kā arī enkuri 6 mm 200 gabali.

Atbildētāja nav veikusi pilnu samaksu par piegādātājam caurtekām un enkuriem, samaksājusi par precēm kopā 17 468,62 *euro* (2022. gada 15. jūnijā 5281,78 *euro*, 2022. gada 4. augustā 7186,84 *euro* un 2022. gada 8. septembrī 5000 *euro*).

[3.2] Atbildētāja lietā cēla pretprasību par zaudējumu piedziņu, ka prasītājas piegādātās caurtekas neatbilda prasītājas deklarācijā norādītajam standartam EN 13746-3, tā rezultātā tās deformējās un atbildētājai bija jānomaina gofrētās caurtekas ar iekšējo diametru 0,5 m, kopējā garumā 234 m. Prasītāja maldinājusi atbildētāju par preces īpašībām, līdz ar to prasītājai ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, kas atbildētājai radušies sakarā ar objekta pārbūvi, un daļa no zaudējumiem sedzama ar ieturējumu parāda summas.

Savukārt prasītājas iebildumi pret celto pretprasību pamatoti ar to, ka atbildētāja nav paziņojusi prasītājai Komerclikumā noteiktajā kārtībā par preces trūkumiem un atbildētāja nav pierādījusi nevienu no zaudējumu atlīdzināšanas priekšnoteikumiem.

Lietā nav strīda, ka puses ir komersanti, uz pusēm attiecināmi Komerclikuma 411. panta noteikumi, kas paredz pircēja pienākumu pārbaudīt preci un paziņot par tās trūkumiem.

[3.2.1] No atbilstības deklarācijas konstatēts, ka prasītāja pārdevusi atbildētājai ražotāja /Organizācija M/. gofrētas caurtekas, kas paredzētas lietošanai pašteces notekūdeņiem, drenāžas sistēmās un caurtekām, un kuras atbilst specifikācijas 8. punktā deklarētājai veiktspējai un ekspluatācijas īpašībām. Preču atbilstības deklarāciju parakstījis licencēts preču ražotājs Turcijā un tai ir pievienots Turcijas Standartu institūcijas attīstības sertifikāts.

Saskaņā ar pirkuma līguma 2.6. punktu puses vienojās, ja preces pieņemšanas – nodošanas laikā konstatēta nekvalitatīva vai bojāta prece, pircējam ir tiesības atdot to atpakaļ pārdevējam, kurš to apmaina laikā, par kuru puses vienojas. Noslēdzot pirkuma līgumu, puses nav noteikušas kārtību preces kvalitātes noteikšanai.

No /Datums/ ražošanas apspriedes protokola izriet, ka, veicot objekta /Nosaukums A/ apsekošanu, konstatēts, ka iebūvētajām caurtekām (būvēm Nr. /numuri/) novērojama deformācija, pēc to iebūves. Pārbaudot ražotāja izsniegto būvizstrādājumu atbilstības deklarāciju, konstatēts, ka būvnieks attiecīgo būvizstrādājumu iegādājies atbilstoši izstrādātā būvprojekta un /Organizācija K/ specifikācijas prasībām. Pārbaudot izpilddokumentāciju par caurteku būvniecību, konstatēts, ka caurtekas iebūvētas ar atbilstošu būvniecības tehnoloģiju atbilstoši būvprojektam un nozares standartiem.

No minētā ražošanas protokola izriet, ka objektā apsekošanā piedalījušies un protokolu parakstījuši pasūtītāja /Organizācija J/, būvuzrauga /Organizācija O/ un būvnieka /Organizācija P/ pārstāvji.

Savukārt no /Datums/ ražošanas apspriedes protokola redzams, ka 2022. gada 20. oktobrī, apsekojot objektu, konstatēts, ka arī pārējās caurtekas ir deformējušās un tās jāmaina.

No minētajiem protokoliem izriet, ka prasītājas pārstāvis netika pieaicināts objekta apsekošanā, būvnieks nav bijusi atbildētāja /Organizācija B/, bet gan /Organizācija P/.

[3.2.2] Vienlaikus, vērtējot lietā esošos būvdarbu žurnālā veiktos ierakstus, tiesa uzskatījusi, ka objektā iebūvētas caurtekas, kuras iegādātas no prasītājas, ko prasītāja faktiski neapstrīd.

No būvdarbu žurnālā konstatēts, ka prasītājas pārdoto gofrēto caurteku iebūves darbus būvnieks uzsācis 2022. gada 26. maijā un pabeidzis 2022. gada jūlija beigās. Caurteku defektu labojumi būvēm Nr. /numuri/ veikti 2022. gada 19. oktobrī un būvēm Nr. /numuri/ veikti 2022. gada 14. novembrī, caurteku defektu labojumi veikti arī 2023. gada maijā un jūnijā.

[3.3] Vērtējot lietas materiālus, tiesa konstatējusi turpmāk minēto.

[3.3.1] Atsavinātās lietas trūkumi atklājās pēc to iestrādes objektā 2022. gada augustā, un lietā nav strīda, ka pircēja /Organizācija B/, ne arī faktiskā objekta būvniece /Organizācija P/ nav vērsušās pie prasītājas un nav izteikušas pretenzijas par preces trūkumiem, prasītājai netika uzrādītas deformētās caurtekas, kā arī prasītājai par preces neatbilstību nekas nebija zināms līdz pat prasības celšanai tiesā.

Atbildētāja norāda, ka prasītāja ir piegādājusi neatbilstošas preces un maldīgi apliecināja, ka tās atbilst norādītājam īpašībām, kuru faktiski nebija.

Tiesa ņēmusi vērā, ka attiecībā uz atsavinātāja atbildību par lietas trūkumiem un īpašībām Civillikums paredz vairākus vispārējos nosacījumus un principus. Vienojošā pazīme šim atbildības veidam ir tā, ka vaina netiek noteikta kā tās obligātais priekšnosacījums, kā arī tas, ka atsavinātājs nes atbildību gan par tam zināmiem, gan nezināmiem trūkumiem. Tomēr vienlaicīgi likumdevējs noteicis zināmus atsavinātāja atbildības apmēra

ierobežojumus un paredzējis vairākus tiesību aizsardzības līdzekļus (cenas samazinājums, līguma atcēluma prasība, preces atgriešana u.c.).

Konkrētajā gadījumā atbildētāja cēlusi lietā pretprasību par visu zaudējumu piedziņu, kas tai radušies sakarā ar objekta pārbūvi. Tātad, ja atbildētāja cēlusi pretprasību par visu zaudējumu atlīdzināšanu, tad tai jārēķinās, ka atbildība par lietas trūkumiem ir nosakāma atkarībā no atsavinātāja subjektīvās attieksmes (ļauna nolūka, apzinātas noklusēšanas, nepamatotiem solījumiem un apgalvojumiem).

[3.3.2] Lai varētu prasīt zaudējumu atlīdzināšanu, tiesas ieskatā atbildētājai jāpierāda arī Civillikuma 1620. pantā paredzētais pārdevēja ļaunais nolūks.

Lietā nav strīda, ka, slēdzot pirkuma līgumu ar prasītāju par caurteku iegādi, atbildētājai bija tiesības paļauties uz pārdotās preces atbilstību ražotāja deklarācijā paustajām īpašībām. Tāpat lietā nav strīda, ka prasītājas piegādāto gofrēto caurteku atbilstību vai neatbilstību bez īpašas pārbaudes nebija iespējams noteikt parastā apskatē, t. sk., preci pieņemot. Kā tas izriet no /Organizācija J/ apspriedes protokoliem, ražotāja izsniegtais un iestrādātais būvizstrādājums atbilda izstrādātā būvprojekta un /Organizācija K/ specifikācijas prasībām. Caurteku defekti atklājās tikai pēc to iebūvēšanas objektā.

Pretprasības pamatošanai atbildētāja iesniedza sabiedrības ar ierobežotu atbildību (turpmāk /Organizācija R/ testēšanas pārskatu, no kura redzams, ka /Organizācija R/ saskaņā ar EN 13476-3 veikusi testus prasītājas pārdotajai precei, konstatēts, ka cauruļu aploces stingrība neatbilst caurules marķējuma norādītājai SN8 klasei; caurules aploces elastīgums neatbilst EN 13746-3 prasībām, iekšēja slāņa un preces biezums neatbilst EN 13746-3 minimālajām prasībām; caurules izmantotā izejviela neatbilst EN 13746-3 prasībām. Paraugi saņemti no /Organizācija B/ un tie ir vizuāli ekspluatēti.

Vērtējot minēto rakstveida pierādījumu kopsakarā ar lietā esošajiem ražošanas apspriedes protokoliem un būvdarbu žurnālu, tiesa secinājusi, ka trūkumi varētu būt nozīmīgi. Taču tiesa ņēmusi vērā, ka līdz pat prasības celšanai tiesā atbildētājai nebija nekādu pretenziju par preces trūkumiem, atbildētāja nav griezusies pie prasītājas un nekavējoties nav paziņojusi pārdevējai par šiem trūkumiem, norādot to veidu un apmēru. Testi veikti pēc prasības celšanas tiesā un caurteku atbilstību noteica uzņēmums, ar kura caurtekām ir nomainītas prasītājas caurtekas.

Tādējādi par pamatotām tiesa atzinusi prasītājas šaubas, vai testēšanai nodotas tieši tās pašas caurtekas, kuras atbildētāja iegādājusies no prasītājas, un kuras izņemtas no objekta, arī ņemot vērā to apstākli, ka paraugus testēšanai nav nodevis objekta faktiskais būvnieks /Organizācija P/ un prasītāja nav bijusi iesaistīta šajā procesā.

Vērtējot būvdarbu žurnāla ierakstus, tiesa konstatējusi, ka nomainīta lielākā daļa no caurtekām, taču ne visām būvēm, un no minētā pārskata nav iespējams secināt, vai trūkumi konstatēti visai partijai vai tikai atsevišķām caurtekām.

Tāpat par pamatotu tiesa uzskatījusi prasītājas argumentu, ka minētajam pierādījumam nav objektīvas ticamības, jo lietā nav apstiprinājumu tam, ka /Organizācija R/ ir tiesīga un kompetenta veikt šādas preces testēšanu un atbilstības novērtēšanu noteiktajam standartam.

/Organizācija R/ testēšanas pārskats un arī citi lietā esošie dokumenti neapstiprina arī prasītājas ļauno nolūku, proti, ka prasītājai, pārdodot caurtekas, bija zināma to neatbilstība kvalitātes standartam, ko prasītāja ļaunā nolūkā noklusējusi. Nav konstatējams, ka prasītāja piedāvājusi tirgū un pārdevusi atbildētājai tādu preci, kas neatbilst normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Kopā ar pārdoto preci atbildētājai tika izsniegta ražotāja parakstīta preces atbilstības deklarācija, kuru apliecinājusi Turcijas Standartu institūcija.

[3.3.3] Saskaņā ar 1996. gada 8. augusta likuma ,,Par atbilstības novērtēšanu” 17. pantu Latvijā atzīst produktus, kurus saskaņā ar noslēgtajiem starpvalstu līgumiem un tajos noteikto kārtību atzīst Eiropas Savienības dalībvalstis, Turcija vai Eiropas Ekonomikas zonas valstis.

Līdz ar to tiesa uzskatījusi, ka prasītājai bija saistoša ražotāja preces deklarācija, prasītājai nebija pamata apšaubīt preču atbilstības dokumentus. Atbildētājas apgalvojumam, ka preces deklarācija ir apšaubāma, apstiprinājumu lietā nav.

Atbildētājas iesniegtie pierādījumi tiesas ieskatā neliecina, ka prasītājai bija zināmi konkrētā būvprojekta nosacījumi un pasūtītājas /Organizācija J/ prasības konkrētajai precei, ka, pārdodot Latvijā šīs preces, prasītāja zinājusi, ka pārdotajām visām vai atsevišķām caurtekām ir kāds apslēpts trūkums jeb defekts.

[3.4] Līdz ar to tiesa uzskatījusi, ka nav pamata atzīt, ka prasītāja jebkādā veidā noklusējusi vai apslēpusi tās rīcībā esošās ziņas par preču īpašībām.

Vērtējot lietā pušu paskaidrojumus kopsakarā ar iesniegtajiem pierādījumiem, tiesa secinājusi, ka atbildētāja nav pierādījusi, ka prasītāja ļaunā nolūkā noklusējusi vai apslēpusi preces trūkumus vai arī noteikti apgalvojusi, ka precei ir zināmas īpašības.

Vienlaikus tiesa arī konstatējusi, ka atbildētāja zaudējumu esību pamato ar papildu darbu un materiālu izmaksām, kas saistīti ar objektā veiktajiem pārbūves darbiem, taču lietai nav pievienots neviens pierādījums, kas apliecina šo zaudējumu rašanos, t. sk., lietā nav iesniegti pierādījumi tam, ka pārbūves darbus un materiālus atbildētāja būtu segusi no saviem līdzekļiem. Līdz ar to nav konstatējams arī atbildētājas mantas samazinājums šo darbu un materiālu izmaksu apmērā jeb zaudējumu 61 617 *euro* esība atbildētājai, t. sk., ka atbildētāja daļēji būtu segusi zaudējumus no prasītājai izmaksājamās summas 7205,87 *euro*.

[3.5] Apkopojot minēto, tiesa atzinusi, ka pretprasībā norādīto prasījumu apmierināšanai nav pamata un pretprasība noraidāma pilnībā.

Lietā nav strīda, ka atbildētāja nav veikusi samaksu par piegādāto preci pilnā apmērā, un tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas būtu par pamatu atbildētājas atbrīvošanai no pienākuma veikt šo samaksu. Tādējādi tiesa atzinusi, ka no atbildētājas prasītājas labā piedzenams parāds 7205,87 *euro*.

[3.6] Saskaņā ar pirkuma līguma 3.3. punktu puses pielīgušas pienākumu veikt līgumsoda samaksu 0,5 % apmērā no parāda summas par katru nokavēto dienu. Lietā nav strīda, ka atbildētāja kavējusi maksājumus un maksājumi veikti daļēji, no maksājumu dokumentiem izriet, ka tie nav veikti pavadzīmēs norādītajos termiņos, līdz ar to tiesa atzinusi, ka iestājies parādnieces samaksas nokavējums. Nav pamata apšaubīt prasītājas līgumsoda 720,59 *euro* aprēķinu par maksājumu kavēšanu, turklāt līgumsods nepārsniedz Civillikuma 1716. pantā noteikto ierobežojumu – 10 % no pamatparāda.

[4] Par minēto spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza atbildētāja /Organizācija B/, pārsūdzot spriedumu daļā, ar kuru apmierināta prasītājas celtā prasība, piedzīti tiesvedības izdevumi, bet spriedums netiek pārsūdzēts daļā, ar kuru noraidīta atbildētājas pretprasība.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[4.1] Pretēji pārsūdzētajā spriedumā norādītajam, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka prasītāja ir apgalvojusi, ka precei piemīt zināmas īpašības.

Lietā esošie pierādījumi apelatores ieskatā pierāda, ka piegādātās preces (gofrētās caurules) neatbilst prasītājas norādītajām īpašībām un tām ir būtiski trūkumi. Prasītāja, iesniedzot Turcijas Standartu institūcijas atbilstības sertifikātu, pilnīgi noteikti apgalvo, ka precei piemīt zināmas īpašības, ka preces (gofrētās caurules) atbilst noteiktām prasībām, izmēriem, biezumiem un noteiktām ekspluatācijas īpašībām. Tieši prasītājai kā preču pārdevējai jābūt pilnībā pārliecinātai, ka tā pārdod atbilstošas preces, t. sk., jāuzņemas risks, kad apgalvojot, ka precei piemīt zināmas īpašības, tās tomēr nepiemīt.

Norāda, ka prasītāja par preces atbilstību noteiktajām īpašībām kā vienīgo pierādījumu iesniegusi Turcijas Standartu institūcijas atbilstības sertifikātu, savukārt veiktā gofrēto cauruļu pārbaude pierāda, ka preces neatbilst šajā sertifikātā norādītajām īpašībām. Spriedumā nav norādīts neviens objektīvs iemesls, kura dēļ /Organizācija R/

veiktajai testēšanai nav objektīvas ticamības, lai gan tai ir profesionālās zināšanas un spējas novērtēt preci. Prasītāja iesniegto pierādījumu atspēkojusi tikai ar paskaidrojumiem, nevis papildu pierādījumiem, kuri būtu objektīvi novērtējami.

[4.2] Vērš uzmanību, ka pirkuma līguma 1.3. punktā norādīts, ka pārdevēja apliecina, ka viņas pārdodamā prece ir sertificēta, kā arī prasītājas izsniegtās būvizstrādājumu atbilstības deklarācijas par gofrētajām caurulēm norāda, ka prece atbilst noteiktām ekspluatācijas īpašībām, līdz ar to atbildētājai bija tiesības paļauties, ka piegādātās preces ir derīgas un atbilst tām īpašībām, kuras prasītāja ir piedēvējusi.

Līdz ar to nesaprot tiesas argumentu, ka prasītāja ar ļaunu nolūku neko nav noklusējusi, jo Civillikuma 1612. pants paredz, ka atsavinātājs atbild nevien par atsavinātās lietas vainām vai trūkumiem, ko viņš zinājis un nav uzrādījis, bet arī par viņam nezināmiem apslēptiem trūkumiem. Attiecīgais regulējums apstiprina atbildētājas nostāju par prasītājas atbildību. Arī Civillikuma 1618. pants paredz, ja atsavinātājs tieši apgalvojis, ka lietai ir zināmas labas īpašības, tad viņam par tām jāatbild pat arī tajā gadījumā, kad viņš to būtu apgalvojis jau pēc atsavināšanas. Tas nozīmē, ka Civillikuma regulējums atbildības pienākumu par preces trūkumiem uzliek uz atsavinātāju, un nav svarīgi vai viņš zināja, vai zina par trūkumiem, bet gan tas, ka viņam vajadzēja zināt jebkurā gadījumā.

Uzsver, ka Civillikuma 1620. pants paredz, ka atsavinātājam, kas ļaunā nolūkā noklusējis vai apslēpis viņam zināmos lietas trūkumus, vai noteikti apgalvojis, ka tai ir zināmas īpašības, jāatlīdzina ieguvējam visi zaudējumi. Lai arī prasītāja norāda un no sprieduma izriet, ka precei piemita apgalvotās īpašības, piegādātās preces (gofrētās caurules) deformējās, un konstatēts, ka to sieniņu biezums neatbilst norādītajam.

[4.3] Norāda, ka tā kā pastāv strīds par piegādāto preču atbilstību noteiktajām īpašībām, tad atbildētājai nav pienākuma apmaksāt preces, kuras neatbilst noteiktajām prasībām. Piegādātajām gofrētajām caurulēm nepiemita noteiktās īpašības, tās bija jānomaina.

Tādējādi saskaņā ar Civillikuma 1656. pantu uzskata, ka atlikušās maksājuma saistības var ieskaitīt zaudējumu segšanai. Šādā gadījumā tiesai vajadzēja atbildētāju atbrīvot no nokavējuma nelabvēlīgajām sekām, proti, līgumsoda samaksas, jo samaksa netika veikta tā iemesla dēļ, ka piegādātā prece izrādījās neatbilstoša.

[4.4] Iebilst arī piespriesto ar lietas vešanu saistīto izdevumu apmēram. Tiesa ir nolēmusi piedzīt ar lietas vešanu saistītos izdevumus 1188,97 *euro* apmērā, kas formāli atbilst Civilprocesa likuma 44. pantā noteiktajam apmēram, tomēr vairākus faktorus tiesa nav vērtējusi. Pirmkārt, Civilprocesa likuma 44. pants regulē maksimālo ar lietas vešanu saistīto izdevumu atlīdzināmo apmēru un tiesa to var samazināt. Otrkārt, prasītājas pārstāve nav piedalījusies lietā no sākuma, proti, lietā ir pierādījumi, ka prasības pieteikumu gatavoja cita persona. Treškārt, apmierinot prasību gan par pamatparāda piedziņu, gan līgumsoda piedziņu, no taisnīguma principa nebūtu pamatoti līgumsodu iekļaut lietas vešanas izdevumos, proti, līgumsods jau tā pilda sodīšanas funkciju.

[4.5] Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz: 1) atcelt Zemgales rajona tiesas 2024. gada 15. februāra spriedumu daļā, ar kuru apmierināta prasītājas prasība, un izlemt lietu pēc būtības; 2) pilnībā noraidīt prasītājas prasību; 3) piedzīt no prasītājas atbildētājas labā visus tiesvedības izdevumus, kas tiks precizēti tiesvedības laikā.

[5] Tiesas sēdē atbildētājas /Organizācija B/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Kristaps Ābelis apelācijas sūdzību uzturēja, sniedza paskaidrojumus atbilstoši apelācijas sūdzībā norādītajam.

Prasītājas /Organizācija A/ pilnvarotā pārstāve zvērināta advokāte Agnese Eberšteina apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja prasību. Sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajam.

Motīvu daļa

[6] Zemgales apgabaltiesa, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā, apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka prasība ir apmierināma, apelācijas sūdzība nav pamatota.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts sūdzībā.

No /Organizācija B/ apelācijas sūdzības izriet, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts daļā, ar kuru apmierināta prasītājas celtā prasība, piedzīti tiesvedības izdevumi, bet spriedums netiek pārsūdzēts daļā, ar kuru noraidīta atbildētājas pretprasība.

Līdz ar to pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru noraidīta pilnīgi /Organizācija B/ pretprasība pret /Organizācija A/ par zaudējumu piedziņu, stājies spēkā.

[8] Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesas 2024. gada 15. februāra spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc Zemgales apgabaltiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai un līdz ar to atzīst, ka Civilprocesa likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā nav nepieciešams norādīt.

[9] Civilprocesa likuma 430. panta trešajā daļā noteikts, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

[10] Pušu starpā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, kas norādīti pirmās instances tiesas spriedumā un atreferēti šī sprieduma 3.1. punktā.

[11] Civillietu tiesas kolēģija atbildētājas apelācijas sūdzību atzīst par nepamatotu šādu apsvērumu dēļ.

[11.1] Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka prasītāja ir noteikti apgalvojusi, ka precei piemīt zināmas īpašības – ka piegādātās preces atbilst noteiktām prasībām, izmēriem, biezumiem un noteiktām ekspluatācijas īpašībām, savukārt veiktā gofrēto cauruļu pārbaude pierāda, ka preces neatbilst šajā sertifikātā norādītajām īpašībām. Tādējādi Komerclikuma 411. panta noteikumi nav piemērojami, ja pārdevējs ar ļaunu nolūku noklusējis vai apslēpis preces trūkumus, vai arī noteikti apgalvojis, ka precei ir zināmas īpašības.

Komerclikuma 411. panta trešā daļa noteic, ja apslēptie preces trūkumi tiek konstatēti vēlāk, pircēja pienākums ir nekavējoties pēc to konstatēšanas paziņot pārdevējam par šiem trūkumiem. Ja pircējs nepaziņo pārdevējam par saņemtās preces trūkumiem, uzskatāms, ka pircējs ir pieņēmis preci ar šiem apslēptajiem trūkumiem.

Minētā panta ceturtā daļa noteic, ka šā panta noteikumi nav piemērojami, ja pārdevējs ļaunā nolūkā ir noklusējis vai apslēpis preces trūkumus vai arī noteikti apgalvojis, ka precei ir zināmas īpašības.

Līguma 1.1. punktā puses vienojušās, ka pārdevējs pārdod ģeosintētiskos materiālus un caurtekas. 1.3. punktā noteikts, ka pārdevējs apliecina, ka pārdodamā prece ir sertificēta.

Lietā nav strīda par to, ka pārdevēja ir piegādājusi gofrētās caurules, kuru ražotājs ir /Vieta/ uzņēmums /Organizācija M/. Preces atbilstību atbilstības deklarācijai apliecinājis ražotājs (lietas 82.–83. lapa).

Tātad pārdevēja ir noteikti apgalvojusi, ka prece ir sertificēta, bet to apstākli, ka prece atbilst sertifikātā norādītajām īpašībām un deklarācijā norādītajiem standartiem ir apliecinājis preces ražotājs.

No pušu noslēgtā līguma un pavadzīmēm izriet, ka pārdevēja ir noteikti apgalvojusi, ka piegādātajām caurtekām ir šādas īpašības – prece ir sertificēta un prece atbilst pavadzīmēs noteiktajiem kritērijiem – PP caurteka ar diametru 500/6 SN 8 ar muftu, melna, kods 6-8-500, PP caurteka ar diametru 200/6 SN 8 ar muftu, melna, kods 6-8-200, PP caurteka ar diametru 500/6 SN 8 ar muftu, kods 6-8-500, melna, PP caurteka ar diametru 800/6 SN 8 ar muftu, melna, kods 6-8-800, enkuri 6 mm (lietas 13. -16. lapa).

Lietā nav strīda par to, ka atbildētāja piegādātās preces ir pieņēmusi un pārbaudījusi, preču pieņemšanas nodošanas laikā neatbilstoša, nekvalitatīva vai bojāta prece netika konstatēta. Atbildētāja saskaņā ar pirkuma līguma 2.6. punktu nav izteikusi pretenzijas par preces kvalitāti vai preces īpašībām preces pieņemšanas brīdī.

Saskaņā ar līguma 2.5. punktu pavadzīmes parakstīšana apliecina, ka netiek konstatēta preču neatbilstība kādai no pavadzīmes pozīcijām.

Līdz ar minēto tiesa atzīst, ka precei ir bijušas visas tās īpašības, kuras pārdevēja ir norādījusi līgumā un pavadzīmē. Pārdevējai tāpat kā pircējai bija tiesības paļauties, ka prece atbilst ražotāja deklarācijā norādītajiem parametriem un standartiem. Lietā nav nekādu pierādījumu par to, ka pārdevēja būtu zinājusi par preces neatbilstību vai trūkumiem, bet būtu to ļaunā nolūkā noklusējusi.

Arī pati atbildētāja apelācijas sūdzībā ir atzinusi, ka ,,atbildētāja paļāvās uz atbilstības deklarācijās norādīto un piegādāto cauruļu defekti atklājās tikai vēlāk. Atbildētājas ieskatā caurulēm bija slēpti trūkumi, kurus varēja atklāt tikai ekspluatācijas laikā" (lietas 209. lapa).

Ja preces ekspluatācijas laikā atklājās, ka prece neatbilst standartam vai ekspluatācijas īpašībām, tādā gadījumā precei ir bijuši apslēpti trūkumi, par kuriem pircējam ir pienākums paziņot pārdevējam atbilstoši Komerclikuma 411. panta trešajai daļai.

Šādos apstākļos Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lietā nav konstatējami Komerclikuma 411. panta ceturtajā daļā norādītie izņēmuma gadījumi, kas atbrīvotu atbildētāju no pienākuma paziņot pārdevējai par preces trūkumiem.

[11.2] Atbildētāja apelācijas sūdzībā iebildusi tiesas norādītajam spriedumā, ka prasītāja ar ļaunu nolūku neko nav noklusējusi, jo atsavinātājs atbild nevien par atsavinātās lietas vainām vai trūkumiem, ko viņš zinājis un nav uzrādījis, bet arī par viņam nezināmiem apslēptiem trūkumiem.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka no pirmās instances tiesas argumentiem neizriet, ka prasība būtu noraidīta tā apstākļa dēļ, ka prasītāja vispārīgi neatbild par preces trūkumiem.

Pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā, ka līdz pat prasības celšanai tiesā atbildētājai nebija nekādu pretenziju par preces trūkumiem, atbildētāja nav vērsusies pie prasītājas un nav nekavējoties paziņojusi pārdevējai par šiem trūkumiem, norādot to veidu un apmēru.

Pirmās instances tiesa arī atzinusi, ka ir pamatotas prasītājas šaubas, vai testēšanai nodotas tieši tās pašas caurtekas, kuras atbildētāja bija iegādājusies no prasītājas, un kuras izņemtas no objekta /Nosaukums A/, papildus arī ņemot vērā to apstākli, ka paraugus testēšanai nav nodevis objekta faktiskais būvnieks /Organizācija P/ un prasītāja nav bijusi iesaistīta šajā procesā.

Civillietu tiesas kolēģija minētajiem argumentiem pilnībā pievienojas un atzīst, ka, ievērojot Komerclikuma 411. panta trešajā daļā noteikto – ja pircējs nepaziņo pārdevējam par saņemtās preces trūkumiem, uzskatāms, ka pircējs ir pieņēmis preci ar šiem apslēptajiem trūkumiem.

[11.3] Apelācijas sūdzībā izteikti iebildumi par to, ka spriedumā nav norādīts iemesls, kura dēļ /Organizācija R/ veiktajai testēšanai nav objektīvas ticamības, lai gan tai ir profesionālās zināšanas un spējas novērtēt preci.

Kā redzams no argumentiem pirmās instances tiesas spriedumā, tiesa ir ņēmusi vērā, ka atbildētāja nav nekavējoties paziņojusi pārdevējai par preces trūkumiem, norādot to veidu un apmēru. Caurules tika izņemtas no objekta, par to nepaziņojot pārdevējai, neuzaicinot pārdevēju uz paraugu izņemšanu testēšanai, paraugus testēšanai nav nodevis objekta faktiskais būvnieks /Organizācija P/. Prasītājai par paraugu izņemšanu un testēšanu nav paziņots, prasītāja nav bijusi iesaistīta šajā procesā un prasītājai par to nekas nav bijis zināms.

Minētie apstākļi kopumā, kā arī fakts, ka cauruļu testēšanu veikusi /Organizācija R/, kas pēc prasītājas paskaidrojumiem ir prasītājas konkurente un uzņēmums, kas piegādāja atbildētājai nomainīto cauruļu vietā jaunas caurules (ko neapstrīdēja atbildētāja), rada šaubas par testēšanas procesa objektivitāti un testēšanas pārskata ticamību.

Vienlaikus Civillietu tiesas kolēģija norāda, ka testēšanas pārskatam kā pierādījumam nav izšķirošas nozīmes strīda izšķiršanā, jo prasība ir apmierināma, pamatojoties uz Komerclikuma 411. panta trešo daļu – jo pircējs nepaziņoja pārdevējam par saņemtās preces trūkumiem, tādējādi uzskatāms, ka pircējs ir pieņēmis preci ar šiem apslēptajiem trūkumiem.

No minētā izriet, ka pat, ja ar testēšanas pārskatu pārliecinoši tiktu pierādīts fakts, ka piegādātajām caurulēm bija apslēpti trūkumi – minētais nebūtu pamats celtās prasības noraidīšanai, jo atzīstams, ka atbildētāja, nekavējoties nepaziņojot par preces trūkumiem, preci ir pieņēmusi tādu kāda tā ir.

Komerclikuma 411. panta trešajā daļā noteiktais pienākums paziņot par preces trūkumiem ir īstenojams nekavējoties, proti, saprātīgā termiņā, lai tādējādi nodrošinātu civiltiesisko attiecību stabilitāti, proti, lai novērstu nenoteiktību mantiskajās attiecībās un radītu skaidrību tad, ja kāda persona ilgstoši neīsteno savas tiesības vai nepilda pienākumus. Ikviena tiesība ir izmantojama labā ticībā, ievērojot pušu līdztiesību.

Atbildētāja ne pirmās instances tiesā, ne apelācijas instances tiesā nav apstrīdējusi faktu, ka par konstatētajiem preces trūkumiem pirmo reizi tā ir paziņojusi tikai paskaidrojumos par prasību (lietas 56. lapa) – tas ir, ilgāk kā gadu pēc tam, kad tika konstatēta caurteku deformācija (lietas 58. lapa), un septiņus mēnešus pēc atbildētājas norādītā testēšanas pārskata sagatavošanas (lietas 59. lapa).

Atbildētāja nav norādījusi nevienu pamatotu apstākli, kādu apsvērumu dēļ atbildētāja nav nekavējoties paziņojusi prasītājai par preces trūkumiem, nav pieaicinājusi prasītāju, kad tika izņemti paraugi testēšanai, nav savlaicīgi informējusi par testēšanas rezultātiem.

Tiesa atzīst, ka iebildumu izteikšana par preces trūkumiem vēlāk kā gadu pēc trūkumu konstatēšanas un septiņus mēnešus pēc paraugu testēšanas nav atzīstama par saprātīgu termiņu.

Atbildētājai kā komersantam bija zināmas tiesiskās sekas, kas paredzētas Komerclikuma 411. panta trešajā daļā, ja tā nekavējoties nepaziņos prasītājai par preces trūkumiem.

Tiesa norāda, ka paziņošanai par preces trūkumiem ir būtiska nozīme, lai arī pārdevējs varētu īstenot savu tiesību aizsardzību, tostarp aizstāvēties pret nepamatotām pretenzijām par preces kvalitāti. Lai nodrošinātu, ka preces trūkumu pārbaudes process būtu atklāts un godīgs, arī pārdevējam vajadzētu būt iespējai piedalīties paraugu ņemšanas procedūrā un izteikt iebildumus un ierosinājumus par preces testēšanas vietu un kārtību.

Šādos apstākļos atzīstams, ka atbildētājas rīcība, izsakot iebildumus par preces trūkumiem tikai pēc tam, kad prasītāja jau bija cēlusi prasību par parāda piedziņu, nekādā veidā neiesaistot pārdevēju preču trūkumu konstatēšanas procesā, neatbilst labas ticības principam un, acīmredzami, veikta ar mērķi izvairīties no saistību izpildes.

[11.4] Civillietu tiesas kolēģija noraida atbildētājas apelācijas sūdzībā atkārtoti izteiktos iebildumus par atsavinātāja pienākumu atlīdzināt visus zaudējumus, pamatojoties uz Civillikuma 1620. pantu, jo, kā jau tiesa norādīja iepriekš, prasība noraidāma tā apsvēruma dēļ, ka atbildētāja nav nekavējoties saprātīgā termiņā paziņojusi prasītājai par atklātajiem preces trūkumiem.

[12] Ievērojot to, ka atbilstoši Komerclikuma 411. panta trešajai daļai ir uzskatāms, ka atbildētāja preci ir pieņēmusi, un lietā nav strīda par to, ka atbildētāja nav veikusi samaksu par piegādāto preci, no atbildētājas par labu prasītājai ir piedzenams pirkuma maksas parāds par piegādāto preci 7205,87 *euro*.

[13] Civillikuma 1716. panta pirmā daļa noteic, ka līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Minētā panta trešā daļa paredz, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Saskaņā ar pirkuma līguma 3.3. punktu puses pielīgušas līgumsodu 0,5 % apmērā no parāda summas par katru nokavēto dienu. Ievērojot to, ka atbildētāja kavējusi maksājumus un maksājumi nav veikti pavadzīmēs norādītajos termiņos, atzīstams, ka iestājies parādnieka samaksas nokavējums.

Līgumsods 720,59 *euro* aprēķināts matemātiski pareizi, prasītā līgumsoda summa nepārsniedz Civillikuma 1716. pantā noteikto ierobežojumu – 10 procentus no pamatparāda.

[14] Atbildētāja apelācijas sūdzībā norādījusi, ka tiesai vajadzēja atbildētāju atbrīvot no nokavējuma nelabvēlīgajām sekām, proti, līgumsoda samaksas, jo samaksa netika veikta tā iemesla dēļ, ka piegādātā prece izrādījās neatbilstoša.

Civillietu tiesas kolēģija atbildētājas viedoklim nepiekrīt. Atzīstot, ka atbildētāja ir pieņēmusi piegādātās preces un nav paziņojusi par preces trūkumiem, tai bija pienākums veikt maksājumus līgumā paredzētajos termiņos. Šādos apstākļos maksājumu kavējumu nevar atzīst par attaisnojošu un atbildētājas atbrīvošanai no līgumsoda samaksas nav tiesiska pamata.

[15] Ievērojot norādīto, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnīgi un no atbildētājas prasītājas labā piedzenams pamatparāds 7205,87 *euro* un līgumsods 720,59 *euro*.

[16] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi pierādījumus lietā un pamatoti atzinusi, ka prasītājas prasība ir apmierināma.

[17] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tiesa atzīst, ka, apmierinot prasību pilnībā, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami prasītājas samaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva par prasības pieteikuma iesniegšanu 546 *euro* (lietas 7. lapa).

[18] Prasītājai juridisko palīdzību lietā sniedza zvērināta advokāte, ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir 2710,40 *euro*, kas ir atlīdzība par juridiskajiem pakalpojumiem civillietā Nr. C73269023 par laika periodu līdz 2024. gada 15. janvārim saskaņā ar līgumu par juridisko pakalpojumu un juridiskās palīdzības sniegšanu (lietas 189. lapa).

Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta ,,a" apakšpunktā noteikts, ka atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro*, – to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 44. panta $1.^1$ daļai par šā panta pirmās daļas 1. punktā minēto atlīdzināmo izdevumu faktisko apmēru uzskata gan izdevumus, kuri jau ir samaksāti, gan izdevumus, par kuriem saskaņā ar advokāta un puses vienošanos par juridiskās palīdzības sniegšanu ir izrakstīts rēķins.

Atbildētājas iebildumi apelācijas sūdzībā par prasītājas labā piedzītajiem ar lietas vešanu saistītajiem izdevumiem nav pamatoti.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atlīdzināmo izdevumu apmēra samazināšanai nav tiesiska pamata. Atbildētāja lietā bija cēlusi arī pretprasību, kuras izskatīšana bija saistīta ar prasītājas iesniegto prasību, prasītājai vajadzēja sagatavojot, ne tikai prasības pieteikumu, bet arī paskaidrojumus uz atbildētājas celto pretprasību, kā arī atsauksmi uz atbildētājas paskaidrojumiem.

Tāpat ir vērā ņemams, ka prasītājas pārstāve advokāte apelācijas instances tiesai sniegusi paskaidrojumus par atbildētājas apelācijas sūdzību un sniegusi juridisko palīdzību prasītājai apelācijas instances tiesas sēdē 2024.

gada 29. oktobrī.

Līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenami ar lietas vešanu saistītie izdevumi 2377,94 *euro* (30 % no 7926,46 *euro*).

[19] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta otro daļu, 40. panta pirmo daļu no atbildētājas valsts labā piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7 *euro* par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu, piegādāšanu un izsniegšanu (lietas 2. lapa).

[20] Atbilstoši Civilprocesa likuma 195. pantam prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos astoņus procentus gadā no piedzītās parāda summas par laiku pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei.

[21] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. – 434. pantu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

apmierināt /Organizācija A/ prasību pret /Organizācija B/ par parāda piedziņu.

Piedzīt no /Organizācija B/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu /Organizācija A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, pamatparādu 7205,87 *euro*, līgumsodu 720,59 *euro*, tiesas izdevumus 546 *euro* un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 2377,94 *euro*, kopā 10 850,40 *euro*, nosakot, ka samaksa veicama prasītājas /Organizācija Z/ norēķinu kontā Nr. /konta numurs/.

Noteikt /Organizācija A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt no /Organizācija B/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, likumiskos 8 % gadā no kopējās piedzītās parāda summas par laiku pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām līdz sprieduma izpildei.

Piedzīt no /Organizācija B/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 7 *euro*.

Valsts ienākumos piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama, norādot šādus rekvizītus: saņēmēja iestāde – Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr. 90001672316, konta Nr. LV51TREL2190458019000, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis – kods 21499, kā arī datus personas vai lietas identificēšanai.

Noteikt atbildētājai termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I. Belicka

Tiesnese S. Maršāne

Tiesnese I. Skudra